

TWOJA MATKA

Po-śród skar-bów na tej zie - mi, ja - kie
O - na w bó - lu nas ro - dzi - ła, by - śmy
Pó - ki je - szcze tu ży - je - my, nie - chaj

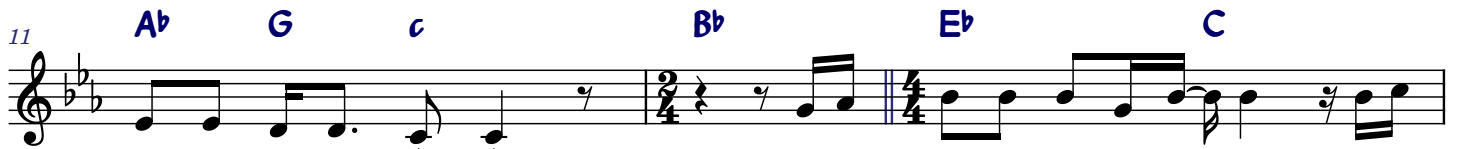
Bóg zo - sta - wił nam, jest na - pra - wdę ty - lko je - den: na - szym
szczę - ściem dla niej by - li, o - na ty - lko te - go chcia - ła, by - śmy
ka - żdy z nas zro - zu - mie, ty - lko ma - tka tak po - tra - fi, bez - gra -

skar - bem jest On sam, lecz z za - my - stu naj - wyż - sze - go je - szcze
za - wsze z Bo - giem ży - li, a - by kie - dyś u bram nie - ba mo - ła
ni - cznie ko - chać u - mie, więc z po - ko - rą się po - chyl - my nad po -

je - den ma - my dar, jest nim na - sza ziem - ska ma - tka, ten prze -
spo - tkać swo - je dzieci. Pa - nie zech - ciej ma - tkom spra - wić, niech im
sta - cią tak je - dy - ną, mat - kom na - szym hołd od - daj - my, pó - ki

cu - dny, ludz - ki czar. Kto do ser - ca cię przy - tu - łał? Ty - lko
wie - czna gwia - zda świeci.
ży - cia dni prze - mi - ną.

ma - tka. Kto tak pię - knie ko - chać u - miał? Ty - lko ma - tka. Kto nad

to - bą się po - chy - łał? Ty - lko ma - tka. Kto tak do - brze cię ro - zu - miał? Two - ja ma - tka.

